

Ο ΚΑΗΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ

Ο καημός του Αντρέα ήταν ένας. Να φύγει απ' το νησί, να γίνει θαλασσινός, να ταξιδέψει στις μεγάλες θάλασσες, παντού εκεί που οι ναύτες της Ελλάδας γυρίζουν τη σημαία της τη θαλασσιά.

Έπιανε τους χάρτες και γύρευε τους τόπους που γύρισαν οι Αργοναύτες και ο Οδυσσέας στα μεγάλα τους ταξίδια. Αν είχε ένα καράβι, ένα δικό του καράβι...

Καθόταν το βράδυ στους ψηλούς βράχους της ακρογιαλιάς. Το φεγγάρι έβγαινε σιγά σιγά και φώτιζε τα μακρινά βουνά και τα νερά. Τότε μέσα στο πέλαγο στρωνόταν μια φεγγαρόστρατα ασημένια, που άστραφτε ως πέρα στον ορίζοντα, φαρδιά σαν τη μεγάλη δημοσιά. Πού έβγαζε αυτός ο απέραντος, ο αργυρός δρόμος;...

Να έμπεις στο καράβι σου, ν' ανοίξεις φλόκους* και πανιά και να βάλεις τη ρότα* σου ίσια μέσα στο φεγγαρόδρομο. Να πας να βρεις τους Λωτοφάγους της Λιβύης, που μόλις απογευτείς τα φρούτα της γης τους, γλυκαίνεσαι τόσο που δε θέλεις να γυρίσεις πια πίσω στον τόπο σου. Να πάρεις βόλτα κατόπι το νησί του Αιόλου, να του γυρέψεις τους αγέρηδες κλειστούς μέσα σ' ένα μαγικό

φλόκος: τριγωνικό πανί στο μπροστινό μέρος καραβιού
ρότα: πορεία πλοίου

ασκί. Βοριά θέλεις; Ν' ανοίγεις να φυσά βοριάς. Πουνέντε* θέλεις; Πουνέντε να ξαμολάς από τ' ασκί σου. Από κει να περάσεις μακριά μακριά από τους άγριους Λαιστρυγόνες, για να φτάσεις στο νησί της μάγισσας Κίρκης. Να κάτσεις εκεί όσο θέλεις, χωρίς να φοβάσαι τα μάγια της. Γιατί θα 'χεις το νου σου στο ραβδάκι της, που μόλις σ' αγγίζει μ' αυτό, γίνεται το πρόσωπό σου μούρη γουρουνίσια, και πας να μιλήσεις ανθρωπινά και λες «γούτσ, γούτσ»! Να κάνεις από κει πανιά κατά τις Σειρήνες. Να περάσεις έρριζα στους βράχους τους, να βουλώσεις τ' αυτιά του τσούρμου σου με κερι και να βάλεις να σε δέσουν στο πλωριό τ' άλμπουρο,* ν' ακούσεις το τραγούδι τους το ανάκουστο δίχως να μαγευτείς. Ύστερα να περιμένεις να φυσήξει πρίμος, να χυθείς μ' όλα τ' άρμενά* σου ανάμεσα από τις Συμπληγάδες, να περάσεις σαν τη σαίτα το καράβι σου, να ιδείς τη Σκύλα και τη Χάρυβδη να ταραάζουν τη θάλασσα πίσω απ' τ' απονέρια του τιμονιού σου. Και σαν περάσει και τούτο το κακό, να πας στο νησί της χαριτωμένης νύμφης Καλυψώς, εκεί που είναι η μέση της θάλασσας. Να σηκώσει ξαφνικά τα θεϊκά μάτια της απάνω σου και να ξαφνιαστεί.

– Μπα; Κι άλλος από την Ελλάδα!

– Ναι, θα της πει ο Αντρέας. Όμως αλλού αυτά. Σ' εμένα οι γαλιφιές* σου δεν περνούν, κυρά μου! Τα μάθαμε πια τα κόλπα σου!

Αμέ! Να πάρει βόλτα όλο το ντουινιά.* Να πάει να βρει τους Κοκκινόπετσους, με τα λοξά μάτια και τα παρδαλά φτερά στο κεφάλι. Να ταξιδέψει στον κόρφο του Μεξικού, στις ακρογιαλιές του Καναδά και της Αλάσκας, εκεί που η θάλασσα ζεσταίνεται με ένα υποβρύχιο ρέμα, σαν καλο-

πουνέντες (ο): δυτικός άνεμος, ζέφυρος

άλμπουρο: κατάρτι πλοίου

άρμενα: πανιά και σχοινιά απαραίτητα για ν' αρμενίσει το καράβι

γαλιφιά: κολακεία, καλόπιασμα

ντουινιάς: κόσμος

ριφέρ. Ν' ακούσει τη φοβερή χλαπαταγή που κάνει ο Νιαγάρας, κρεμάζοντας τ' αφρισμένα νερά του μεσούρανα, να ιδεί το ουράνιο τόξο που αιώνια στεφανώνει τους αφρούς του.

Και να ρίξει το σίδερο του καραβιού του σ' όλα τα νησιά του ωκεανού. Εκεί που οι κοπέλες βάζουν στο λαιμό του ξένου ένα γιορντάνι* από φρέσκα λουλούδια, και μέσα στους δρόμους φυτρώνουν τα «ψωμόδεντρα». Κάνεις έτσι το χέρι σου και κόβεις μια φραντζόλα. Να πάει και στα νησιά της Ιαπωνίας. Να περνά το καράβι του κάτω από τις ανθισμένες γιρλάντες των κερασιών, και τα φοβερά ηφαιστεια να πετούν μεσούρανα τις φλογερές παντιέρες* της φωτιάς.

Αχ, ναι, κάποτε θα το 'κανε αυτό ο Αντρέας.

Θα το 'σκαγε απ' το νησί. Μούτσος θα πήγαινε σ' ένα καράβι, να συνηθίσει τα μεγάλα ταξίδια, να παλέψει με τα μεγάλα κύματα του ωκεανού στήθος με στήθος. Σιγά σιγά θ' ανέβαινε. Μια μέρα θα γινόταν καπετάνιος. Με μια σκούνα* σαν κι αυτή που άραξε πέρσι στο νησί, ερχομένη απ' τη Νορβηγία. Ή ένα μεγάλο βαπόρι, ένα υπερωκεάνειο, γιατί όχι;

«Αργώ» θα το 'λεγε πάντα. Ό,τι και να 'ταν αυτό. Μα σκούνα ήταν, μα καρabόσκαρο,* μα υπερωκεάνειο με τρεις προπέλες.* «Αργώ».

Στράτης Μυριβήλης

γιορντάνι: περιδέραιο, κολιέ

παντιέρα: σημαία

σκούνα, καρabόσκαρο: είδη καραβιών με πανιά

προπέλα: έλικας πλοίου

